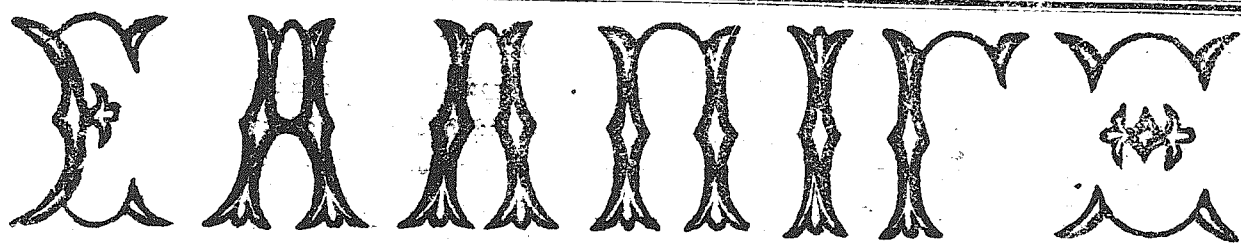

Συνδρομή έτησίαν
προπληρωτέα.

Έν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8

Έν τοῖς χωρίοις 6

Έν δὲ τῷ ἔξω-
τερικῷ σφ. 15

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Έκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

Καὶ πάλιν τὸ περὶ προστασίας τῶν
ζώων νομοσχέδιον.

« Ἡ Κύπρος εἶνε τὸ μόνον σημεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ μετὰς ἀρετὰς τῆς καὶ τὰ ἐλαττώματά της διαγωνίζεται πρὸς τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς κακίας ξένης πεπολιτισμένης δυνάμεως. » Ὁρθοτάτη ἡ ἰδέα αὕτη τοῦ ἀξιότ. κ. Ι. Κυριακίδου, πιστεύομεν ὅμως ὅτι καλῶς ἐνοήθη καὶ ὅτι δυνάμει πιστῶς ἀκολουθεῖται καὶ ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν Κυπρίων, ὅπερ ὁ ἀξιότ. κ. Κυριακίδης φαίνεται μὴ παραδεχόμενος, διότι « κατηφρίζοντες, λέγει, νομοσχέδια ἀρρῶνται τὴν προστασίαν τῶν ζώων προτιθέμενοι ἐπὶ τῶν αἰσθημάτων τοιούτων προσώπων, ἀποξενούμεθα ὅτι μόνον τῶν συμπαθειῶν των, ἀλλ' ἐπιτύρομεν καὶ τῶν αὐτῶν καὶ τὰς δυσμενείας των, ἐνῶ ἐξ ἑνὸς ναὶ ἡ ἐξ ἑνὸς ὅτι τούτων, ἡ πατρίς μας ἀπολλυταὶ ἢ ἀπολυτροῦται. Καὶ δὲν εἶνε ἡ τοιαύτη πολιτεία μόνον πόλεμος κατὰ τοιούτων αἰσθημάτων, ἐνεκεν τῆς ὁποίας ἐκλείσθησαν τὰ ὦτα τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ ἀπὸ τοῦ πανισχύρου μονάρχου μέχρι τοῦ εὐτελεστάτου Ἀγγλοῦ διὰ πάντας δικαίαν αἴτησιν προεργασμένην ἐν Κύπρῳ, ἀλλὰ καὶ κατηγορία κατὰ παντός Ἑλληνα. »

Ἀλλὰ τί ἄλλο εἶνε παρακαλῶ ἡ καταφύγησις τοιούτου νομοσχεδίου καὶ κατ' ὃν τρόπον μάλιστα αὕτη ἐγένετο, εἴμῃ ἀποδίδει εἰς τοὺς ἄρχοντας ἡ μὴ ὄντι δὲν ἐμπαιζόμεθα; Τί ἄλλο εἶνε παρὰ διαμαρτύρησις ἐναντίον τῶν ἀρχόντων ἡμῶν οἵτινες ἐνῶ ἔχομεν τόσα ἄλλα χρῆζονται θεραπείας, καὶ θεραπείας συντόνου, οὐδεμίαν προσοχὴν ἢ ἀκρόασιν δίδουν εἰς ἐκεῖνα παρὰ καταγιγνόμενα εἰς νομοσχέδια, ἀπὸ τῶν ὁποίων οὐδὲν πρακτικὸν ὄφελος προσγίνεται τῇ πατρίδι, καὶ τὰ ὁποῖα ὡς ἐγνώσθη πλέον προετοιμάζονται ἐπιτηδες καὶ ρίπτονται ἐπὶ τῇ βουλευτικῇ τραπέζῃ, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ δαπανηθῇ ἡ σύνοδος εἰς αὐτά; Εἴμεθα ἐξ ἐκείνων οἵτινες πολλάκις ὡμολόγησαν καὶ ὁμολογοῦν ὅτι πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ ὁ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως πόλεμος

διότι ἐξ αὐτοῦ οὐδὲν καλὸν προσδοκώμεν ὡς φαίνεται φρονῶν καὶ ὁ ἀξιότ. κ. Κυριακίδης. Ἀλλὰ τίς, ἔστω καὶ ὁ φίλος τῆς Κυβερνήσεως, δὲν δυσαρτεῖται, δὲν ἐργεῖται εἰς θέσιν νὰ παραπονεθῇ κατ' αὐτῆς, ὅταν βλέπῃ ὅτι, ἐνῶ εἶνε ἀνάγκη π. γ. νὰ σκεφθῇ πῶς πρέπει νὰ γίνηται δικαιοτέρα καὶ λογικότερα ἢ ἀποκοπὴ τοῦ κρασίου, τὸ ὁποῖον πωλεῖται εἰς τὰς πόλεις 15 καὶ 20 παρ. ἢ ὁκά, καὶ ἐκεῖνη τὸ ἐκτιμᾷ 2 γρ., καὶ ὁ οἰνοπαραγωγὸς φέρει 8 γομ. διὰ νὰ πληρώσῃ ἀγωγία καὶ τάτζιον τοῦ ἐνὸς (πράγματα γεγονότα), ἐκεῖνη σκέπτεται νὰ κάμῃ νόμους διὰ τοὺς πωλοῦντας εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα πνευματώδη ποτά, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν θὰ λάβῃ χωρὶν ποτέ; Ἐνῶ πρέπει νὰ σκεφθῇ ὅτι εἶνε ἀδίκον καὶ καταστρεπτικὸν εἰς ἕνα γεωργὸν νὰ ἐπιτιμᾷται 15 καὶ 20 ἡμέρας ἀπὸ τὰς ἐργασίας του ἕως οὗ γυρίσῃ ἀρκετὰ χωρὶς καὶ εὐρὴ τὸν εἰσπράκτορα καὶ πληρῶσῃ 2 γρὸσια χρέος διὰ νὰ λάβῃ ἄδειαν νὰ σηκώσῃ τοὺς καρπούς του ἀπὸ τὴν διάκρισιν τῶν ἀνέμων, τῶν βροχῶν, τῶν πτηνῶν καὶ τῶν ζώων, καὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν κατάλληλον θεραπείαν, ἐκεῖνη σκέπτεται καὶ συντάττει νομοσχέδια διὰ ναυάγια, πρᾶγμα ὅπερ κατὰ δεκατῆν ἴσως μόλις μίαν φορὰν συμβῇ; Ἐνῶ εἶνε ἀνάγκη νὰ σκεφθῇ μέσα πρὸς ὑποστήρηξιν τῆς γεωργίας ἥτις φθίνει καὶ μαραίνεται ἐνῶ εἶνε ἡ μόνη τροφὴ τῆς νήσου, οἱ δὲ γεωργοὶ κατεστράφησαν κατ' ὁλοκληρίαν ὑπὸ τῶν τοκογλύφων, σκέπτεται καὶ συντάττει νομοσχέδια διὰ τῶν ὁποίων ζητεῖ νὰ τοὺς ἀφαιρέσῃ καὶ τὰς περίεργων χειμάρρων λωρίδας γῆς των; Ἐνῶ τέλος οἱ ἄνθρωποι τῆς νήσου πάσχουν ὑποφέρουν καὶ βασανίζονται, ἡ Κυβερνήσις σκέπτεται νὰ προστατεύσῃ τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα οὐδεμίαν ἀνάγκην νομοθετικῆς προστασίας ἔχουν; Διότι, ἂν καὶ ἐν τυχὶ πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολὴ τοῦ δ. κ. Κυριακίδου γράφῃ ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νομοσχεδίου θὰ περιωρίζετο βαρὺ μὴδὲν εἰς ἐκατοντάδας μόνον γρῶσιων πρόστιμον κατ' ἑτὸς, ἡμεῖς ὁμῶς λέγομεν ὅτι ἂν ἐφαρμοσθῇ δικαίως

σπανιώτατα θὰ λαμβάνεται πρόστιμον, διότι δὲν παραδεχόμεθα ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι εἰς τοιαύτην θηριώδη κατάστασιν ὥστε νὰ τέρπωνται βαρύνοντες ἢ βλάπτοντες τὰ ζῶα, ἐκτὸς τῶν κακούργων περὶ ὧν προνοεῖ ὁ εἰδικὸς νόμος.

Ὁ κύριος λοιπὸν λόγος τῆς ἀπορρίψεως τοῦ νομοσχεδίου εἶνε ὅτι ὁ δεινοπαθὼν Ἑλλὴν ἀναπτύσσων τὰς ἀρετὰς του καὶ τὰς κακίας τῶν ξένων, ἐπρόκειτο δι' αὐτῆς νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς Κυβερνήτας του « ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην ἐνδυμασίας καὶ σεῖς μᾶς δίδετε δακτυλίδιον; παρέτε το! Ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην τροφῆς καὶ σεῖς μᾶς δίδετε ποτά; χάριτέ μας! Ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην φαρμάκων καὶ σεῖς μᾶς δίδετε κομφέττας; λάβετέ τα! Ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην κατὰ τοιαύτην καὶ σεῖς μᾶς δίδετε ναυόπλοον; ἔχετέ το. » « Ὁ ἡθαυρόνθρωπος, ἔγραφε μετὰ τὴν πολλὴν ἀλλοίαν τότε ὁ μακαρίτης Κυπριανὸς, μέχρι τοῦ σῆφου τὴν καυστικότητα τῆς εἰρωνείας, ἐάν μετὰ τὴν τυχὸν ἐπιφύρησιν τοῦ νομοσχεδίου ἐλεγέ μοι τις. « Σὲ παρακαλῶ κατὰ τὴν προσεχῇ σύνοδον τοῦ Συμβουλίου προθέσατε ὡς τροποποιήσιν εἰς τὸν περὶ ζώων νόμον σας τὴν λέξιν γεωργὸς ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν εὐτυχῶν τετραπόδων καὶ ἀλεκτοριδίων. »

Δὲν ἀμφισβάζομεν ὅτι καὶ πάλιν θὰ παρατεθῇ τοῖς βουλευταῖς τὸ νομοσχέδιον καὶ ὅτι πρέπει διὰ τινῶν τροποποιήσεων νὰ ψηφισθῇ τέλος, ἀλλὰ εἶνε ἀδίκον νομίζω σημερινὸν τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ζήλον νὰ δαπανώμεν τοσοῦτον ἀφειδῶς καὶ τοσοῦτον ἐπιμύως ὑπὲρ ἀργητικῶν ὠφελημάτων ὑπὲρ ὧν ἀκούομεν πάντα το νὰ καὶ τῶν Κυβερνητῶν μας, καὶ ὁχι ὑπὲρ θετικῶν ὧν ὅτε τὸ δόχμα τῶν ἀντηχείων βόρβας εἰς τὰ ὦτά μας. Ἐάν κατορθώσωμεν ὥστε τοὺς γυρωθῆν τῆς οἰκίας καθαρίστας νὰ εἰσαχθῶν εἰς τὴν γέφυραν δυσωδιῶν καὶ ἀκαθαρσιῶν οἰκίαν, τότε καταρθώθῃ τὸ πᾶν.

Ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτα.

Ὅτε ἔγραψον, κύριε Συντάκτα, τὴν ἐν τῷ ἀριθ. 127 τῆς ἀξιολόγου ἐφημερίδος ὑμῶν καταχωρηθεῖσαν διατριβὴν μου ὡς συνέχει

αν του υμετέρου ἄρθρου ἐκείνου, ὅπερ ἐξ αἰσθημάτων ἀγαθῆς διακρίσεως καὶ δικαιοσύνης καλὸν ἐκρίνατε νὰ δημοσιεύσῃτε ἐν ἀμέτῳ προηγουμένῳ φύλλῳ πρὸς ἀντίκρουσιν τῆς ἐν τῷ ἀρ. 323 τῆς συναδέλφου ὑμῶν « Ἀληθείας » καταχωρηθείσης ὑπεροπτικῆς ὀριμείας καὶ ἐπιτιμητικῆς ἐκείνης κατὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς νήσου διατριβῆς τοῦ ἐν Λονδίῳ συμπολίτου ἡμῶν κ. Γ. Κυριακίδου, ὅτε, λέγω, ἔγραψον τὴν διατριβὴν μου ἐκείνην προτεπάρησα ὅτι μὴ δύναμιν νὰ περιορισθῶ εἰς τὸ ὑπὸ συζητήσιν θέμα, μηδὲ ὅλως ἐπιθυμῶν οὔτε τὸ ἀπότομον καὶ τὴν ὀριμότητα τοῦ ὕψους νὰ μιμηθῶ, οὔτε τὸν ἐν γένει χαρακτήρα καὶ τὴν ἀτομικότητα τοῦ γράψαντος μετ' ἐγθροπαθείας νὰ θίξω.

Περιορισθεὶς ἄρα εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ τάπητος ζήτημα τῆς ἀπορρίψεως τοῦ περὶ ζῶων καὶ τοῦ περὶ ρεῖθρων τῶν ποταμῶν νομοσχεδίου κατέδειξα μετὰ τῆς δυνατῆς συντομίας τοὺς κυριωτέρους δικαιολογικοὺς τῆς ἀπορρίψεως τῶν νομοσχεδίων ἐκείνων λόγους, μηδὲ ὅλως ἀπορῶς τῆς καὶ ἐν τῇ περιττάτῃ τῆς δεούσης ἡρεμίας καὶ ἀπαθείας, ἥτις δέον νὰ συνοδεύῃ ἀείποτε τὰς μεταξὺ εὐ ἡμέρων καὶ πεπολιτισμένων ἀνθρώπων συζητήσεις καὶ μάστιγα τὰς ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ διεξαγομένας. Τούτου μάρτυρες ἔσταν οἱ μετ' ἐπιστάτας καὶ ἀμεροληψίας ἀναγνόντες ἀμφοτέρως ἐκείνας τὰς διατριβὰς. Ἐγὼ τοῦλάχιστον οὐ μόνον ἐπεδίωξα καὶ ἐνόμισα ἀλλὰ καὶ παρ' ἄλλων ἀρμοδιωτάτων προσώπων εὐχαρίστως ἐπληρωσθῆναι ὅτι πρᾶγμα καὶ ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ μου ἐκείνου ἐν τε τοῖς μέρεσι καὶ τῷ συνόλῳ τῆς διατριβῆς μου.

Τοιαύτην ὡς πρὸς τοῦτο τοῦλάχιστον ἀνέμενον τὴν ἐντύπωσιν καὶ τοῦ ἐν Λονδίῳ ἡμετέρου συμπολίτου. Ἀτυχῶς ὅμως καὶ παρὰ πᾶσάν μου προσδοκίαν ἄλλως ἔδοξε τῷ Κυρίῳ τούτῳ. Προδίδων ἔξιν ἀνθρώπου μὴ δόλως ἀνεχομένου εἰς τοὺς λόγους καὶ τὰ φρονήματά του ἀντιλογίαν οὐδὲ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἡμινομένου, (διότι κατ' εὐνόητόν εἰσῆγγησιν διορᾷ ἐν ἐμοὶ ἕνα τῶν ἀντιπροσώπων), ἀντεπεξέρχεται μετ' αὐτόχρημα δεσποτικῆς παραφορᾶς καὶ ὀργῆς καὶ, βάπτων τὸν κάλαμόν του ἐν ἀκράτῳ χολῇ καὶ εἰς τὸν μέλανα τῆς προσωπικότητος ἰόν, ἐπιτίθεται λάβρος, μῆτε τοῦ ἐν γένει χαρακτήρος μῆτε τῆς κριτικῆς μου δυνάμεως φειδόμενος. «Ὅπως μάστιγα καιριωτέραν ἐπενέγκῃ τὴν κατ' ἐμοῦ πληγὴν διὰ τοῦ Παρθίου βέλους τοῦ στρατηγικοῦ τῷ τρόπῳ ἐπενόησε τὴν ἐξ ὀλοκλήρου μόνωσίν μου καὶ ἀφ' ὑμῶν, Κύριε Συντάκτα, καὶ ἀπὸ τῶν ὡς συναδέλφων μου θεωρουμένων ἀξιοτιμῶν ἀντιπροσώπων. Ἐπὶ τούτῳ, Κύριε Συντάκτα, ὑμᾶς μὲν θεωρεῖ ἤδη ἡττημένους ὤθεν καὶ ὡς ἐκτὸς μάχης, διὸ καὶ σὰς ἀπονέμει τὰ περίεργα εἰλικρινῆ συγχαρητήριά του, ὡς ὁμολογίαν ἡττήσας σπουδαίως δῆθεν ἐκλαμβάνων τὸ ὑπὲρ τῆς διατριβῆς μου φιλοφρονημά σας, ὡς ὑψηλότερον, καθ' ὑμᾶς ἐξεταζούσης τὸ ζήτημα. Ἀλλ' ἐκ τοῦ αἰθερίου ὕψους τῶν θεωριῶν τοῦ ἀπόστολου ταπεινόν, Κύριε Συντάκτα, πρέπει τῷ ὄντι νὰ φαίνεται τὸ χθαμαλὸν ὕψος τῆς βαρείας πραγματικότητος καὶ πρακτικότητος, ὅφ' ἦν ὑμεῖς τε καὶ ἐγὼ καὶ αὐτοὶ οἱ ὑ-

πάρχοντες τοῦ τόπου ἀντιπρόσωποι ἡναγχασμένοι ἐστὲν νὰ θεωρῶμεν καὶ πραγματευόμεθα τὰ ἀπορρώπα τὸν πολυπαρῆ ὑμῶν Τόπον ζητήματα! Καὶ ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων δὲ Κύριος οὗτος ἐρρόντισε νὰ μὴ ἀποχωρήσῃ, καίτοι ὡς ἕνα τῶν ἀντιπροσώπων θεωρῶν με, δι' αὐτοῦ ὅλως καὶ σκαιῶς ἐκφράσεως διακηρύττων με διαφωνοῦντα πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὰ αἰσθημάτων, τὸν χαρακτήρα καὶ τὴν κρίσιν, ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ τῷ ζητήματι ἐν ᾧ διὰ τῆς πρώτης διατριβῆς τοῦ μετὰ τοσούτης τραχύτητος καὶ αὐθεντικότητος ἄπασαν συλλήβδην τὴν ἀντιπροσωπείαν καὶ διέσυρε καὶ κατέψεξε.

Διὰ τῆς δευτέρας ταύτης διατριβῆς τοῦ ἐγκαταλείπων ὅλως τὸ περὶ ἀπορρίψεως τοῦ περὶ ρεῖθρων τῶν ποταμῶν δημοτικού ἐκείνου νομοσχεδίου, ὑποδεικνύων ἴτως ὡς πρὸς τοῦτο σχετικὴν τινὰ εἰς τὰ ὑπ' ἐμοῦ γραφέντα ὑπένδοσιν, περὶ δὲ τοῦ περὶ ζῶων νομοσχεδίου, μεθ' ὅλους τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀπορρίψεως αὐτοῦ ἐκτελέντας σπουδαίους καὶ οὐσιώδεις λόγους τῆς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀκκιρότητος αὐτοῦ, μεθ' ὅλην τὴν ὑπὸ τῆς ἀντιπροσωπείας ἀιγανώριον τῆς ἡθικότητος καὶ μεγάλῃς ἀξίας τῆς περὶ προτασίας τῶν ζῶων ἀρχῆς, ἀρχῆς ὅμως μὴ δυναμένης διὰ τοὺς ἀναπτυχθέντας λόγους νὰ ἐφαρμοσθῇ κατὰ τὰς παρούσας τοῦ Τόπου περιστάσεις ἀνευ συνεπειῶν ἀπειρώς περιστοτέρων καὶ χειροτέρων ἐκείνων ἀδυναταί τις νὰ ἀναμένη ἐπιφελεῖς καὶ καλὰς ἐκ τῆς διὰ νόμου ἐφαρμογῆς αὐτῆς, ὃ ἐν Λονδίῳ συμπολίτης ἡμῶν, παρόρων πάντα ταῦτα, καὶ ἀπρὶς ἀντεχόμενος τοῦ αἰθερίου ὕψους τοῦ ἀρηγῆται περιγραφῆν τέλει τινος γενόμενης ἐν Λονδίῳ ἐσχάτως πρὸς διανομὴν βραδείων πρὸς τοὺς ἐπιδείξαντας δι' ἔργων στοργὴν ὑπὲρ τῶν ζῶων. Πρᾶγμα τῷ ὄντι ζηλευτὸν καὶ ἅγιον. Διὰ τοῦ λοιποῦ δὲν συμβουλεύει μᾶλλον τὴν δι' ἐταιριῶν τοιαύτην προτασίαν τῶν ζῶων, παρὰ τὴν διὰ ζαπτιέδων καὶ ἄλλων ὁμοίων ἀμφίβολον μὲν προτασίαν τῶν ἀλόγων, ζῶων βεβαίαν δὲ καταπίεσιν τῶν ἀθῶων πολλάκις λογικῶν.

Ταῦτα καὶ μόνον ἐν τῇ εἰρημένῃ διατριβῇ λέγονται περὶ τῶν δύο ἢ μᾶλλον τοῦ ἐνός τῶν κυρίων τῆς συζητήσεως ζητημάτων. Τὸ δὲ πλεῖστον μέρος αὐτῆς εἶνε ἐμπαθεσάτῃ ἐπιθετικῇ δι' ὑπαινιγμῶν καὶ περιφράσεων κατὰ τῆς κρίσεως, τῶν αἰσθημάτων καὶ τοῦ χαρακτήρος μου.

Παραλείπων τὰ μᾶλλον ἀνεπίδεκτα ἀντικρούσεως μέρη τῆς διατριβῆς μου, ἐκλέγει τὰ κατ' αὐτὸν νομιζόμενα τρωτά καὶ, διὰ θαμβοῦ ἐκ τῆς ὀργῆς βλέμματος, ποῦ μὲν ἀνακαλύπτει διὰ βιαίας καὶ παρακρουστικῆς ἐρμηνείας ὕδριν δῆθεν κατὰ τῆς ἐν γένει ἀπομικρότητος καὶ τοῦ χαρακτήρος του, ποῦ δὲ φαντασιώδῃ ἀντίφασιν μεταξὺ ὑβριστικῆς δῆθεν ἐκφράσεως καὶ ἄλλης ἀντιθέτου φιλοφρονητικῆς. Ὡς ἐγκλημα αὐτόχρομα ἐκλαμβάνων τὴν ὑποτιθεμένην ἀντίφασιν, ἀναφωνεῖ εἰτα ἐν θριάμβῳ τὴν καθ' ἐαυτὴν κακόηχον φράσιν « ταιούτος τυγχάνει ὁ ἀνὴρ καὶ μετ' ἡν ἀξίωσιν κτλ. » καὶ τὴν ἑτέραν τὴν πρωτότυπον καὶ εἰς αὐτὸν ἰδιάζουσαν « Ἐνῷ δὲν τὸν ἐννοοῦσι τὰ κεφάλαιά του (!!) καὶ δὲν ἐννοεῖ τὰ ἰδιά του ἔργα » (!!!) Διὰ

τοιαύτης σειρᾶς συλλογισμῶν καὶ φράσεων ἀνακαλύπτει γυμνὴν τὴν κρίσιν μου. Ἐξ ἀντικατοπτρισμοῦ βέβαια ἐκ μὴ ἐξ ὀπτικῆς ἢ μᾶλλον ἐκ λογικῆς ἀπάτης.

Τὶ δὲ νὰ εἰπῶ, καὶ περὶ τῆς ἰδικῆς τοῦ ἀδαμαντίνης ἢ σαπφειώδους ιδέας ὅτι τὸ πραγματευέσθαι ἢ συζητεῖν τι δημοσιογραφικῶς ἀνευ ὑπογραφῆς ἐξελέγγει, σιωπώμεον δηλαδὴ, κακὸν καὶ ὑποτονικὸν χαρακτήρα; Μήπως ἡ προσθήκη τῆς ὑπογραφῆς εἰς διατριβὴν ἢ πραγματείαν τινὰ αὐξάνει ἢ ἐλαττοῖ τὴν πραγματικὴν ἀξίαν αὐτῆς; Μήπως ἐκτὸς τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος δημοσιογράφων, οἱ πλείους τῶν ἀνταποκριτῶν ἐρμηριδῶν καὶ τῶν ἐκτάκτως δημοσιογραφούντων, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ οἱ ἐπὶ ὑψηλῇ περιωπῇ καὶ ἐξόχῳ χαρακτήρῳ διαπρέποντες, δὲν δηλοποιούσι τὰς διατριβὰς καὶ πραγματείας αὐτῶν ἀνευ τῆς ἰδικῆς ὑπογραφῆς; ἢ καὶ ὁ τὸ ψευδώνυμον; Τίς ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπογραφῆς; ἐκ τῶν γραφόμενων ἦγε πρᾶγματι ἀληθὴ καὶ σπουδαία; Τίς ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπογραφῆς, ἀρῶ καὶ ἐν περιπτώσει εὐθύνης; ἀπέναντι τοῦ νόμου δὲν δύναται ὁ γράφων νὰ διαφύγῃ αὐτήν; Ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ ἄλλοι οἵτινες ἄλλως ἐπὶ τοῦ προκειμένου σκέπτονται ὡς μὴ ἐπιθυμοῦντες ἵνα τὰ πρῶτα τοῦ καλάμου τῶν ἀποδιδῶνται ἐξ εἰκασίας εἰς ἄλλους παρὰ εἰς αὐτοὺς, καὶ τινες ἄλλοι ἴτω; ἐξ ἀτλής ἐπιδείξεως. Ἐγὼ συντάσσομαι, κατὰ τοῦτο τοῦλάχιστον, μετὰ τῆς γνώμης τῶν πρώτων, χωρὶς νὰ αἰσθάνωμαι οὔτε ταπεινῶν οὔτε ἀνύψωσιν τοῦ χαρακτήρός μου. Ἐν δὲ ἄλλοι συντάσσονται μετὰ τῆς δευτέρας ἢ τῆς τρίτης γνώμης, τί πρὸς ἐμέ;

Ὡς πρὸς δὲ τὴν, ἣν εἰρωνικῶς ἀποκαλεῖ ἀδαμαντίνην ιδέαν μου, οὐδέποτε ἐγὼ ὃ ἐξ αἰσθημάτων ἁρπασόμενος εἰς τὸ συνταγματικὸν σύστημα οὐδέποτε οὔτε ἐφρόνησα οὔτε φρονῶ οὔτε θὰ φρονήσω τὸν δημοσίον βίον τῶν ἀντιπροσώπων καὶ τῶν ἄλλων δημοσίων ἀνδρῶν ἀπληλαχθένον νομίμου δικαίου καὶ αὐτοῦ τοῦλάχιστον ἐλέγχου, οὐχὶ ὅμως ὑβριστικῶς καὶ ἀδίκου. Διότι ἐν Κύπρῳ, σήμερον μάλιστα, ἔλεγχος τοιούτους δύναται νὰ προσενητῇ ἀληθῆς καὶ κέρειον κτύπημα κατ' αὐτῆς. Ὡς πρὸς δὲ τὴν πρὸς τοὺς « ταλαιπώρους ἐκλογεῖς » ἀπυστροφήν τοῦ ἐκ Λονδίνου αὐτοκλήτου μέντορος, καταγγέλλοντος αὐτοὺς εὐσυνειδήτως τὸν εὐσυνειδήτως διαβεβλημένον καὶ ὑπὸ ὀμίλου τινος ὑποβλεπόμενον ἀντιπρόσωπον, οὐδὲν ἔχω νὰ παρατηρήσω εἰμὴ ὅτι καὶ πιστευθῇ, καὶ μὴ πιστευθῇ ἢ καταγγεῖται, ὃ εἰρημένος ἀντιπρόσωπος οὐδὲν ἔχει νὰ χύσῃ, κατ' οὐδὲν θὰ λυπηθῇ, καθόσον ἄμειρος εἴς δῆποτε φιλοδοξίας καὶ φύσει πρὸς τὴν ἡσυχίαν βέπων, εἰσῆμος εἶναι, κατὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ παραιτηθῇ, ἀλλ' ὡς ἐννοήσῃ τὴν ὁπωσδήποτε ἐκ μέρους τῶν ἐκλογέων τοῦ δυσαρέστην ἢ δυσπιστίαν τῆς τοῦ ἀντιπροσώπου θέσεως, ἢ μετὰ δειγμάτων ἐκείνου τῶν ἐκλογέων ἐμπιστοσύνης διαρκῆς ἢ δὲ κατέχει ἀπὸ τῆς πρώτης συστάσεως τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ Νομοθετικοῦ. Ἀλλ' ὃ, τι ἐκ τῆς ἀπιστοφῆς ταύτης ἐθελήσας πλεονέκρον ἐπὶ ἀπιστεύειν ἐμπισθεῖα καὶ διατροπὴ εἶναι ἡ περίοδος ἐκείνη, ἐν ᾗ παρίσταται ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος κηρύττων καὶ λέγων δογματικῶς τὰ ἐξῆς « Πᾶν ὅτι φέρεται φλούδας καὶ δευτόμους ἀκάνθας, λέγει (!) ὁ ἀντιπρόσωπος » θὰ τὸ περὶ καὶ θὰ τὸ πατὴρ χωρὶς ποτε νὰ βάλῃ χεῖρ νὰ τὸ καθάρσῃ ἐφ' ἡμεῖς πενωμένον καὶ διψώμενον. » Εὐγε τῆς εὐρυίας! Εὐγε τῆς εὐθύτητος! Ἐγὼ, Κύριε Συντάκτα, τὰς δευτόμους ἀκάνθας ἀνέφερα μόνον σχετῶς ὡς πρὸς τὰ ἐν λόγῳ δύο ἀπορριφθέντα νομοσχέδια τὸ περὶ ζῶων δηλαδὴ, καὶ τὸ περὶ ρεῖθρων τῶν ποταμῶν, σφραγίστα δὲ ὥρισκα αὐτὰς ὡς συμφορεῖς καὶ ἀνασπαστὰς τῶν νομοσχεδίων ἐκείνων καὶ ἐπομένως μὴ ἐπιδεκτικὰς χωρισμοῦ καὶ καθάρσεως καὶ ταυτάς ἐναργῶς διέτυπωσα τὰς ἐξῆς, ὡς κυριωτάτας:

Α. Διὰ μὲν τὸ περὶ ρεϊθρων τῶν ποταμῶν νομοσχέδιον τὴν δὴ μευσιν μέρους ὅπου δὲ ποτε τῶν πρακτικῶν κτημάτων, ἀνευ τῆς ἐποικίας ἀδύνατον το νομοσχέδιον ἐκείνο νὰ γένη νόμος, διότι ἡ ἀναγνώρισις ὁποῦ ποταμοῦ ἀπετέλει αὐτὴν τὴν οὐσίαν τοῦ νομοσχεδίου ἐκείνου, καὶ ἀνευ δημεύσεως ἀπολύτως ἀδύνατος ἀπέδεικνεν ἡ σύστασις καὶ ἀναγνώρισις ποταμῶν ὁποῦ. Πῶς λοιπὸν ἠδύνατο νὰ μὴ ἀπορριφθῇ τὸ νομοσχέδιον ἐκείνο χωρὶς νὰ κατενεχθῇ κτύπημα κατὰ τῆς Κύπρου ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς; Ἐν τούτοις ὁ ἐκ Λονδίνου διακριδογράφος δὲν ἐδίστασε, πλὴν μικρὴν καὶ ὑψηλότερον τῶν πρακτικῶν καίμενος, ὡς κτύπημα κατὰ τῆς Κύπρου νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν ἀπόρριψιν τοιαύτου νομοσχεδίου.

Β. Μία μεγάλη συμφορὰ καὶ ἀναπόσπαστος ἀκινῆτα διὰ τὸ περὶ ζώων νομοσχέδιον ἐξεωρήθη καὶ θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου καὶ πάντων τῶν ὑπὸ τῆς πίεσιν τῶν πρακτικῶν περιουσιμῶν κατοίκων (πλὴν τῶν ἐν γινώσκῃ ἢ ἐν ἀγνοίᾳ ἀεροβατούντων), ἡ παρῶσα μὴ εἰσέτι τελεία μέρωσις τῶν γνωστῶν ὁργάνων τῆς ἐν Κύπρῳ ἀπονομίας, ἢ οὐδεμία ἀνθρωπίνη δύναμις, ἀνευ τῆς βοήθειας μακροῦ τινος χρόνου δύναται ὡς διὰ ράβδου μακρῆς νὰ ἀνυψώσῃ εἰς τὴν δέουσαν περιουσίαν. Ἰδού λοιπὸν δικτὶ κυρίως ἐκτὸς ἄλλων τινῶν δευτερευόντων λόγων, ἀναπτύχθαι τὴν ἀπεριόριστη καὶ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο. Ἰδού πῶς, πῶς καὶ πότε ἐλέγχθησαν αἱ συμφορὰς ἀκινῆτα, καὶ οὐχὶ ὡς περὶ τῆς μετὰ λέγοντα ὁ ἐκ Λονδίνου διακριδογράφος. Παρομοίως φέρεται εἶναι καὶ ἡ ἀμέσως ἐπόμενη περὶ τοῦ «ναὶ καὶ ὄχι» διαταγῆς, ἐκπληκτικὴν τὴν ἐλέγχουσαν τὴν ἐλευθερίαν περὶ τὴν ἐρημνείαν τῶν λόγων καὶ τοῦ πνεύματος τῶν μὴ ἀρεσκόντων προσώπων.

Ἐκ τούτων ἔπειτα ἐποικίαις ἡ ἀξία καὶ τῶν παρεπόμενων ἐν τῇ ἀξιολόγῳ τυχῇ διατριβῇ εἰρωνικῶν καὶ περιέργων πρακτικῶν, καὶ ὅς ἐκ Λονδίνου διακριδογράφος φάνηται ἀμυνομένην τοῖς ἐν Κύπρῳ διακινῶν τὴν ἐκινῆτα νὰ μελεῶσι συγγράματα δεικνύον ἐπιστημονικῶς καὶ νὰ παραπέμπωσιν ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἄλλους, ἀξιοῦντας νὰ ἀποφασίσωσι περὶ πάντων δογματικῶς καὶ ἀπὸ τρίτου, εἰς κεφάλαια σεβαστῶν συγγράμμάτων, εἰς οὐ οὐδεμία δύναται εἰς οὐδέτερον νὰ προσκύψῃ ζητῆσαι ἀλλὰ μάλλον καὶ ὠρελός.

Τυχῇ, Κύριε Συντάκτα, ἔκρινα λυπηρῶς ἀναγκάσθαι νὰ ἀπαντήσω σχετικῶς πρὸς τὰ ἐν τῇ δευτέρᾳ διατριβῇ τοῦ ἐν Λονδίῳ συμπολίτου ἡμῶν. Μετ' ἀληθείας λυπηρῶς ἠναγκάσθηκα νὰ λήθω τὸν κάλκον, μετ' ἀληθείας δὲ δόξωμαι ἀναγκάσθαι νὰ παραδώσω τὴν παρούσαν μου εἰς τὴν δημοσίευσίν σου ὅχι τόνον ἵνα ἐκδικήσω τὴν κυρίως προσβεβλημένην φιλοτιμίαν μου, ὅχι ἵνα εἴπω καὶ ἀπαρδῶ τὰ ἴσα εἰς τὸν κατ' ἐμὸν τσούτη ἐχθρικῶς ἐπιτεθέντα συμπολίτην (διότι εἰλικρινῶς πιστεύω ὅτι παροδικῇ τῇ νεανικῇ παρρησίᾳ ἐξώθησε αὐτὸν εἰς βήμα τόνον κατ' ἐμὸν ἐχθρικῶς) ἀλλὰ ὅτι τῆς εὐτυχῶς μεγάλῃς ἐκείνης μερίδος τῶν ἀμερόληπτων καὶ ἀκερίων προσώπων τῆς Κυπριακῆς Κοινωνίας, ἥτις οὐδέποτε πρέπει νὰ παραπλανᾶται διὰ μονομερῶν καὶ ἀετέλεγκτων δημοσιεύσεων.

Τῇ 21/2 Αὐγ. 1887.

ΕΓΧΩΡΙΑ

Τὴν 9ην Ἰσταμένου (ἔ. ν.) ἀναχωρεῖ ὁριστικῶς πλέον ἡ Α. Εὐ. ὁ Μ. Ἀρμοστής δι' Ἀγ. λίαν ἀδεία ἀπουσίας.

Ἡ Ἀρχιγραμματεία ἀναχωρεῖ ἐκ Λευκωσίας διὰ τὸ Τρόδος τὴν 9ην Ἰσταμένου.

Καὶ ἄλλην πυρκαϊάν δάσους ἔχομεν δυστυχῶς ν' ἀναγγελλώμεν. Ἐν καὶ ἡμισυ μίλλον μακρὰν τοῦ χωρίου Παναγιᾶς εἰς μέρος καλούμενον Κάτσαρι ἢ ἁλωνοῦδι, πυρκαϊὰ κατέστρεψε περὶ τὰ τρία Κυπριακὰ μίλλια τοῦ ὠραιότερου καὶ πυκνοτέρου

δάσους τῆς νήσου. Ἡ φωτιά ἐδόθη τὴν 14/26 Ἰουλίου καὶ μέχρι τῆς 19ης τοῦ αὐτοῦ δὲν εἶχε σβέσθῃ εἰσέτι, καθ' ἃς ἐκ Φοινίου ἔχομεν πληροφορίας. Ὁ δασονόμος καὶ διοικητὴς τῆς Πάφου ἔτρεξαν ἀμέσως, ἀλλ' ἀγνοῦντες πότε κατωρθώθη ἡ ἀπόσβεσις τῆς πυρκαϊᾶς. Συνελήφθησαν ἐπὶ τοῦτο πολλοί. Ὁ ἀξιότ. Διοικητὴς Λεμεσσοῦ Κ. Michel εὐρεθεὶς εἰς Πλάτρας καὶ μαθὼν τὸ δυστύχημα ἐλυπήθη καὶ ἤθελε νὰ δράμῃ εἰς τὸ μέρος, ἀλλ' ἡ ἀπόστασις ἦτο μεγάλη ὥστε δὲν ἠδυνήθη νὰ μεταβῇ ἐκεῖ. Φρονοῦμεν ὅτι πρὸς διάσωσιν τῶν δασῶν δύο τινὰ πρέπει νὰ κάμῃ ἡ Κυβέρνησις. α'. ν' αὐξήθωσιν οἱ δασοφύλακες καὶ νὰ μισθοδοτῶνται ἐπαρκῶς διὰ νὰ ἔχωσι καὶ περισσότερον ζήλον εἰς τὸ ἔργον των, καὶ β'. νὰ ὀρίξῃ, τὰ πρὸς ξυλείαν δάση καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέπῃ τὴν ξυλείαν εἰς πυρποληθέντα δάση.

Υπάρχουσι τινες, οἵτινες τῶχουν γάρπος καὶ καμάρι νὰ ὑβρίζωσιν ἀμέσως καὶ ἀνευ λόγου πάντα ἄλλον. Ἡμεῖς, ἐνῶ, ὡς γνωστὸν, κατοικοῦμεν εἰς Λεμεσσὸν καὶ ἐπομένως ἀδύνατον νὰ γνωρίζωμεν τί συνέβη εἰς τὰς ἐξετάσεις Λευκωσίας καὶ μάλιστα τί ἐξεφράσθη περὶ αὐτῶν ὁ ἀξιότιμος ἀντισυντάκτης τῆς «Φωνῆς» (αἰδίου μνήμης καὶ σεβαστοῦ ἐνεκεν πρὸς τὸν μακαρίτην συντάκτην τῆς «Φωνῆς») ὑβρίζομεθα ὑπ' αὐτοῦ ὅτι πᾶν ὃ τι ἐδημοσιεύσαμεν ἡμεῖς τὸ ἐγράψαμεν. Πρὸς αὐτὸν δὲν ἀπαντῶμεν διότι ἡμεῖς κατ' ἔθος δὲν ἀπαντῶμεν εἰς ὑβριστάς. Διαβεβαιούμεν ὁμῶς τὸ κοινὸν ὅτι αἱ περὶ τοῦ θέματος ἐκείνου σταλεῖσαι ἡμῖν διατριβαὶ πρὸς δημοσίευσιν ἦσαν κατὰ 300 τοῖς 100 σκληρότεροι ἢ ὅσον ἡμεῖς, κατὰ σύστημα ὅπερ ἀκολουθοῦμεν τὸ νὰ μετριάσωμεν τὰ πράγματα, τὰς μετεβάλομεν καὶ τὰς ἐδημοσιεύσαμεν. Δυνάμεθα ἐὰν ἐπιθυμῇ τοῦτο ὁ ἀξιότιμος ἀντισυντάκτης νὰ τὰς δημοσιεύσωμεν ὡς ἔχουν διὰ νὰ πεισθῇ περὶ τῆς ἀληθείας. Ἐὰν ὁμῶς ἐπιτηδὲς ὑβρίξῃ ἡμᾶς διὰ ν' ἀνακαλύψῃ τὸν διακριδογράφον, λυπούμεθα ὅτι τὸ σφῶν ὄντως ὅσον καὶ πρωτοφανὲς ἐπινόημα ἀπέτυχεν.

Κακοῦργοι ἔθεσαν πῦρ τὴν παρελθούσαν Δευτέραν εἰς τὴν ἐν Κολασίῳ οἰκίαν τοῦ κ. Γ. Ἀποστολίδου, καὶ τότε ἐγνώσθη τοῦτο ὅτε ἐπέσεν ἡ στέγη καὶ ἤκουσαν τὸν θόρυβον οἱ κύριοι, ἐκεῖ που πλησίον εὐρισκόμενοι. Τὸ πῦρ ἐτέθη ἐντὸς τῆς οἰκίας, ἐπὶ τῶν κροσβάτων, βιβλίων καὶ λοιπῶν ἐπιπλῶν, ἐκλείσαν δὲ καὶ τὴν θύραν ἐπιτηδὲς οἱ κακοῦργοι διὰ νὰ μὴ λά-

βωσιν εἰδητὴν ἐγκαίρως οἱ κύριοι ἢ οἱ γείτονες.

Ἐλλείψει χώρου, τὰς ἐκ διαφόρων μερῶν ἀνταποκρίσεις ἀφήκαμεν διὰ τὸ προσεχές.

Τελουμένων αὐρίων Κυριακὴν εἰς τὰς 4 μ.μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ, τῶν γάμων τῶν τέκνων ἡμῶν,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ

καὶ

ΔΕΣΠΕΙΝΟΥΣ Ε. ΝΟΥΓΚΟΒΙΤΖ

παρακαλοῦνται πάντες οἱ φίλοι οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ ἀγαπῶντες ἡμᾶς νὰ παρευρεθῶσιν εἰς αὐτούς.

Ἡ παρούσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρως πρόκλησις.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΙΣΤΟΛΟΥΛΟΥ.

Οἱ γονεῖς

ΖΩΗΤΑ ΕΛΙΣΣΑΙΟΥ

ὁ ἀδελφός

Γ. Ε. ΝΟΥΓΚΟΒΙΤΖ.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Διαρκούσης τῆς ἀδείας τοῦ Χασάν Χακκὴ ἐφένδῃ παρέδρου τοῦ ἐπαρχιακοῦ δικαστηρίου Λεμεσσοῦ διορίζεται ἀναπληρωτὴς του ἀπὸ 23 Αὐγούστου 1887 ὁ Χατζὴ Χουσεῖν Κοτρονληζατές.

Ὅσοι φέρουν ἀχρὸν ἢ χόρτον πεπιεσμένον ἢ γαϊώμηλα ἐκ τινοῦ λιμένος τῆς Μεσογείου ἀπὸ μέρη μὴ προσβεβλημένα ὑπὸ φυλλοξέρας, ὁφείλουσιν ἀπὸ τῆς 20 Ἰουλ. 1887 νὰ ἐφοδιασθῶσιν διὰ πιστοποιητικοῦ ἐπικυρωμένου ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ λιμένι τῆς φορτώσεως Ἀρχλοῦ προξένου ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου ὑπὸ τοῦ λιμενάρχου ὅτι ἐφορτώθη ἐκ τοῦ λιμένος ἐκεῖνον ἄλλως δὲν θὰ ἐπιτρέπεται ἡ ἐν τῇ νήσῳ ἐκφόρτωσις.

Εἰς ἐκ τοῦ χωρίου Γεροβάσας καὶ II ἐξ Ἀγ. Μάμαντος τῆς Ἐπαρχίας Λεμεσσοῦ κατεδικάσθησαν εἰς 10 σελ. πρόστιμον ἕκαστος καὶ εἰς κατάσχεσιν τοῦ πράγματος διότι ἐσήκωσαν δεκατίσημον προτὸν (κουκκία) πρὶν θεωρηθῇ καὶ δεκατισθῇ.

360 στρέμματα δημοσίας γῆς καταλλήλου διὰ καλλιέργειαν ἀμπέλων, εὐρισκομένης εἰς τὰς τοποθεσίας γνωστὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀπιάκο, Σχηνόβουνον, Ἀργελερομοῦτι καὶ λαξία τοῦ Σάββα καὶ περὶ τὸ 1/2 μίλλον μακρὰν τῶν χωρίων Μοσφυλωτῆς, Πυρῶν καὶ Ἀγ. Ἀρνας, ἐν τῷ διαμερίσματι Λάρνακος, θὰ πωληθῶσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς μερίδια ἐκ 5 στρεμμάτων ἕκαστον, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 87, ἡμέραν Σάββατον. Ἡ πώλησις ἀρξεται τὴν 9 π.μ. Ἡ πληρωμὴ γενήσεται 15 ἡμέρας μετὰ τὴν κατακύρωσιν εἰς τὸ ταμεῖον Λάρνακος.

Ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1886 μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1887 λήξαντος ἔτους, ἔχει δ' ὡς ἑξής:

* Ἐσοδα.

Ἄρ. σελ. γρ.		
Ἀπὸ δεκατείας	56,159.	4. 7.
ἀπὸ κτηνιατρικῶν φόρων	26,862.	2. 4.
ἀπὸ στρατιωτικῶν φόρων	4,234.	2. 1.
ἀπὸ φόρων προβάτ. καὶ αἰγ.	12,468.	16. 4.
ἀπὸ φόρων χοίρων	604.	14. 1.
ἀπὸ Τελωνεία	32,878.	3. 6.
ἀπὸ ἐμμέσους φόρων	25,679.	7. 6.
ἀπὸ ταχυδρομεία	2,201.	6. 1.
ἀπὸ δικαίωμ. ἀλλοτρίων	3,569.	4. 2.
ἀπὸ δικαίωμ. δικαστηρίων]		
καὶ χαρτοσήμων	7,820.	5. 3.
ἀπὸ δικαίωμ. χωρ. μ. τμήμ.	2,465.	12. 5.
ἀπὸ ἀδείας	504.	10. 0.
ἀπὸ δικαίωμ. λιμεναρχείων]		
καὶ λοιμοκαθαρ.	3,448.	15. 4.
ἀπὸ δικαίωμ. ἐξαγωγῆς]		
πετρῶν καὶ φαιδρ. γῆς	918.	10. 7.
ἀπὸ διάφορα	6,229.	8. 8.
	187,044.	4. 5.

* Ἐξοδα.

Ἄρ. σελ. γρ.		
Μισθοὶ ἐπηρεσίας	66,171.	18. 2.
Ἐπιχορηγήσεις	786.	4. 2.
Διάφορα ἐξοδα	1,018.	4. 1.
Συντάξεις	740.	2. 5.
Διὰ ἐπηρεσ. τῶν προσόδων	8,525.	16. 1.
Τοῦ νόμου καὶ δικαιοσύνης	386.	9. 2.
Παιδείας	3,000.	0. 0.
Νοσοκομεία	1,008.	13. 3.
Ἀστυνομία καὶ φυλακαί	10,723.	5. 4.
Ἐνοίκια	685.	7. 8.
Μεταφορῆς	2,391.	18. 0.
Ταχυδρομεία	1,113.	3. 2.
Δημόσια ἔργα	10,023.	18. 8.
Δάση	531.	3. 4.
Καθυστέρηματα	1,133.	14. 5.
Ποικίλα	2,439.	9. 8.
	110,679.	9. 1.

Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἰδίου ἔτους ὑπεροχίσθησαν τὰ ἐξοδα εἰς 114,989 ἄρ., 4 σελ. καὶ 6 γρ. ὥστε ἐγένετο οἰκονομία λιρῶν 4,309, σελ. 15 καὶ γρ. 5.

Προστιθεμένου λοιπὸν τοῦ πρὸς τὴν Πόλιν φόρου ἐκ λιρ. 92,000 εἰς τὰ ἐξοδα ἐκ λιρῶν 110,679, σελ. 9. γρ. 1 ἀποτελεῖται τὸ ποσὸν λιρ. 202,679 περίπου, ἀφαιρουμένων δὲ τῶν ἐσόδων ἐκ λιρ. 187,044 μένει ελλείμμα ἐκ λιρῶν 15,635.

Ἐξ Ἀρ. Παρασκευῆς, Ἀσπίθου (1830 Ἰουλ. 1887).

Ἄλλοι πάντες ἐπαινοῦν τὸν γάμου ὅτι μὲν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἡμετέρου ἐν Ἀγία Παρασκευῇ σχολείου ἀποτελούντες κ. Ἀνδρέας Σιακίδης καὶ χαρτὴ Χαρίτων Κυριακίδης διὰ τὴν μέγαν ζήλον καὶ τὴν δραστηριότητα ἣν ἐπιδεικνύουσι πρὸς ὑποστήριξιν καὶ διαρκὴ διατήρησιν τοῦ ἐν λόγῳ σχολείου.

Ἡ ἔκδοσις καὶ ἡ ἀπὸ διείκτας ἤδη λειτουργία τοῦ σχολείου τούτου ἀρετίζεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἐνέργειαν ἀφροτέρων. Ἡ δὲ καλῶς προεξήκωντες ὡκοδόμησιν παρὰ πλείονος τῇ σχολῇ ἐν εὐκέρῳ θέσει, καὶ δωμάτων πρὸς διαμονὴν τοῦ κατὰ καιρὸν διδασκάλου.

Εἰς.

Ἐκ Βαρσαβίων (1830 Ἰουλ. 1887)

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 12(24) λήξαντος ἐνώπιον ἐκλεκτῆς ἐκκλησίας, καὶ μετὰ τῆς συνήθους ἐπισημοτήτος ἐγένοντο καὶ ἐνταῦθα αἱ ἐτήσιαι ἐξετάσεις τοῦ ἐλλ. Σχολείου, διεσυσταμένου ὑπὸ τοῦ Κυρίου Α. Πατρίου. Ἀσπιδότατα ὑπῆρξαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς διδασκαλίας κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, καὶ λίαν ἐδικαίωσαν τοὺς ἀγρυπνοῦσας κορυφὰς κατεδάξαντες ὁρμηθεὶς ἐλληνοδιδασκαλίας πρὸς μέρωσιν τῆς νεολαίας.

Συγχαίρομεν τῇ ἀξιότιμῳ ἐφορᾷ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ καὶ διατηρήσει τοῦ διδασκάλου τούτου, ἐφ' ᾧ καὶ δικαίως προτίθεται νὰ διακρίνηται καὶ ἀνταμείβῃ δέοντως τὴν ἱκανότητά καὶ τοὺς κόπους αὐτοῦ διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ.

Διὰ τρία πρῶτα μετανοεῖ ὁ φρόνιμος ἂν ἐνεπιστεύθη μυστικὸν εἰς γυναικα, ἂν ἐταξείδευσε διὰ θαλάσσης ἐνὶ ἡδύνατο νὰ ταξιδεύσῃ διὰ θηρῶν, καὶ ἂν ἀπρακτὸς διήλθεν ἡμέραν τινά.

Τρία ζῶσιν εἰς βίβλος ἄλλων τριῶν οἱ δικηγόροι ἀπὸ τῶν ζώωντων οἱ ἱεροὶ ἀπὸ τῶν ἀσθενῶν καὶ οἱ παπᾶδες ἀπὸ τῶν νεκρῶν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

κρασί καλῆς ποιότη. ἅπιστα	γρ.	125—135
" συνήθη γὰρ	"	90—120
" κόκκινα	"	60—80
" χλωμάνα	"	35—50
ρακὴ σῶμα 19 βελ. ἡ δὲ καὶ παραδ.		45—50

Χαρούμικα (ἀπαρτία)
(Με λιρῶν Ἀγγλίας 132)

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Σάββατον 25 Ἰουλίου Ἀνατολὴ Ἠλίου ὥρ 5 λ. 14
Δύσις ὥρ 6 λ. 42
Τετάρτη 29 Ἰουλίου Ἀνατολὴ Ἠλίου ὥρ 5 λ. 17
Δύσις ὥρ 6 λ. 39
Σελήνης τελευταίον τέταρτον 30 Ἰουλ. ὥρ 9 λ. 41 π. μ.

Λύσεις αἰνιγμάτων.

Τοῦ 133. Ἀρταξέρξης, Ἀρτα Ξέρξης

Λυτῆρες.

Ἡ δεσπο. Αἰκ. Χ. Παυλίδου, ὁ κ. Ν. Γ. Κάρταλις, καὶ ὁ κ. Ν. Γ. Μαληκίδης.

ΑΙΝΙΓΜΑ 134ον.

Εἶμαι πόλις τῆς Ἀσίας πλην ἂν μὲ κορεσμένης πάλιν πάλιν τῆς Ἀσίας ἀλλ' ἀρχαίαν θ' ἀπαντήσης.
Λεωνίδης Νέας, Ε. Μαληκίδης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ Κύριος Ι. Π. Π. Βονιτσαίνος πρᾶκτωρ ἐν Κύπρῳ τῶν Γαλλικῶν Ἀσφαλειῶν

Assurance et Réassurance
L'EQUITABLE
contre l'Incendie

Assurance Maritime & du
Registre Maritime Français

Y.F.R.T.A.S.

Ἀσφαλίζει οἰκίας ἐπιπλά, πλοῖα, κλ.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι τοιαύτας ἀσφαλείας ἄς ἀπευθυνθῶσι πρὸς αὐτόν.

Ἐν τῷ καταστήματί μου εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς συμπερούσας παντὸς εἶδους σιδηρικὰ δι' οἰκοδομίας, διάφορα ἐργαλεῖα ξυλουργῶν, σκεύη μαγειρικὰ, διάφορα εἶδη πολυτελείας πρὸς πτολιτὺν οἰκίαν καὶ διάφορα εἶδη χρήσιμα διὰ κυρίας, διαφόρων ποιότητων κλίμα, σιδηρὰ, παντὸς εἶδους ραπτομηχαναί, διάφορα χρώματα εἰς κόβιν καὶ εἰς βάζα, γραφικὴ ὕλη, ὑποδήματα διὰ κυρίας καὶ παῖδας ὡς καὶ διάφορα εἶδη δι' ὑποδηματοποιούς, ὑδραυτικὰ καὶ μηχαναὶ κλ κλ. κλ.

Ἐκτελοῦνται παραγγελίαι διὰ διάφορα τῆς νήτου μέρη.

Λεωνίδης. Ἀγ. Ν. Γαλανίδης.

Φέρεται εἰς γνώσιν πάντων ὅτι ὁ κατὰ τὴν συνοικίαν Κετόγλου ἀνιόμυλος ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀλέθωσιν εἰς αὐτὸν θέλουσιν μείνει εὐχαριστημένοι κατὰ τὴν ποιότητα τῆς ἀλεύρου καὶ κατὰ τὸ συγκαταβατικὸν τῆς τιμῆς.

Ὅστις θέλει νὰ ῥάπτῃ μὲ λινὴν κλωστήν ἐν πλήρει πεποιθήσει περὶ τῆς στερεότητος καὶ διαλότητος τῆς, ἄς δράμῃ καὶ προμηθευθῇ ἐκ τῶν πρωτίστης καὶ μοναδικῆς ποιότητος καρουλίων διὰ ραπτομηχανάς, ἐξ ὧν δ. κ. Ἀλέξανδρος Λαμπρὸς ἐπρομηθεύατο ἐσχάτως εἰς τὸ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν «Πατριάρχου» ἀγορὰν «Μπιλιάρδου» καὶ ὑπ' ἀρ. 7 κατάστημά του. Τὸ μήκος τῆς κλωστής ἐκαστοῦ καρουλίου εἶνε 200 ὑαδῶν, ἡ δὲ τιμὴ χονδρικῶς μὲν σελ. 1 πένν. 2 τὴν δωδεκάδα, λιανικῶς δὲ 30 παρ. ἕκαστον. Οἱ δοκιμάζοντες αὐτὰ πείθονται περὶ τῆς ἀξίας των

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ «Σάλπιγγος» εὐρίσκονται ἑτοιμα γραμμάτια ἐπὶ καλοῦ κυανὸν χάρτου ἐκτετυπωμένα. ὡς καὶ φορτωτικά, καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

ΤΗΣ «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ» ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Α. Τύμβιος.—Ἐν Ἀρνακί ὁ Κύριος Μ. Ὁρφάνιδης.—Ἐν Βαρσαβίᾳ ὁ Κύριος Γ. Παντελίδης.—Ἐν Κυρηνείᾳ ὁ Κύριος Ι. Γ. Δημητριάδης.—Ἐν Κτήματι Παρῶν ὁ Κ. Α. Ηγλαδένης.—Ἐν Κυθραίᾳ ὁ Κ. Γ. Μιχαηλίδης.—Ἐν Μορρεῶν ὁ Κ. Ἰω. Κυριακίδης.—Ἐν Ἀσπίθῳ ὁ Κ. Ν. Χατζὴ Παρασκευᾶς.—Ἐν Τριφυλίῳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Αρνακί.—Ἐν Καρπασίῳ ὁ Κύριος Κ. Χατζηπέτρον (Αἰγυλιόσαν).—Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Ἰερωνυμίδης, Κομοδίνην.

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΕΣΩΤΕΡΙΚῳ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζίδης.—Ἐν Κιτίῳ ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιάδης.—Ἐν Πόρτ Σαῖβ ὁ Κύριος Α. Μαυρομαυτακίδης.—Ἐν Τάνα ὁ Κύριος Α. Ριστείδης Λοῦζου.—Ἐν Σμύρνῃ ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος.—Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδότου.

Τὸ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ» δέχεται πᾶσαν παραγγελίαν πρὸς ἐκτύπωσιν διαφόρων ἐγγράφων, γραμμάτων, προσκλητηρίων, ἐπισκευτηρίων, κλ. κλ. καὶ ἀποσταλὲς ἐκτελεῖ ταχέως καὶ ἀκριβῶς διὰ στοιχείων χαμηλῶν καὶ διαφόρων εἰς οἰκονομικὰς εὐρωπ. γλώσσας καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλπιγγος»